

Eelotsuse küsimused

1. Kas füüsilisi ja juriidilisi isikuid, kes osalevad nimekirjas loetletud lähteainete turuleviimises sellisel viisil, et see osalemine kujutab endast nõukogu raamotsuse 2004/757⁽¹⁾ artikli 2 lõike 1 punkti d kohaselt karistatavat tegu, tuleb käsitleda „ettevõtjana“ määruse nr 273/2004⁽²⁾ artikli 2 punkti d tähenduses.

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. a. Kas küsimuses 1 nimetatud ettevõtjate teod kujutavad endast „asjaolusid“ määruse nr 273/2004 artikli 8 lõike 1 tähenduses?

b. Kas tegevused nagu nimekirjas loetletud lähteainete vastuvõtmine, vedamine ja ladustamine kujutavad endast „asjaolusid“ määruse nr 273/2004 artikli 8 lõike 1 tähenduses, kui neid tegevusi ei tehta kavatsusega tarnida neid lähteaineid kolmandatele isikutele?

(¹) Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta (ELT 2004, L 335, lk 8).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta (ELT 2004, L 47, lk 1; ELT eriväljaanne 15/08, lk 46).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Madalmaad)
21. detsembril 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy versus Inspecteur van de
Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven**

(Kohtuasi C-809/21)

(2022/C 138/16)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nokia Solutions and Networks Oy

Vastustaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õiguse rikkumisega, mis on Euroopa Kohtu poolt välja töötatud tingimus intressinõude esitamiseks liidu õiguse alusel, on tegemist ka olukorras, kus vabastusjärgsele kontrollile tuginedes nõuab liikmesriigi asutus pärast 1. maid 2016 esitatud tollideklaratsiooni puhul maksu sisse kehtivaid liidu õigusnorme rikkudes ja liikmesriigi kohus tuvastab kõnealuse liidu õigusnormide rikkumise?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaaria) 28. detsembril 2021 –
„Vinal“ AD versus Direktor na Agentsia „Mitnitsi“**

(Kohtuasi C-820/21)

(2022/C 138/17)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administrativen sad Sofia-grad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: „Vinal“ AD

Vastustaja: Direktor na Agentsia „Mitnitsi“

Eelotsuse küsimus

Kuidas tuleb direktiivi 2008/118/EÜ⁽¹⁾ artikli 16 lõiget 1 tõlgendada osas, milles on ette nähtud, et luba maksulao avamiseks ja tegevuseks väljastatakse tingimustel, mida asutustel on õigus kehtestada eesmärgiga ära hoida võimalikku maksudest kõrvalehoidmist ja muid kuritarvitusi, [ja] milline peab olema nende tingimuste sisu, et maksudest kõrvalehoidmise ja muude kuritarvituste ärahoidmise eesmärki oleks võimalik saavutada?

Kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 2008/118/EÜ põhjenduses 10 sisalduvat diskrimineerimiskeeldu?

Kuidas tuleb viidatud sätteid tõlgendada ja kas neid tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisiseseid õigusnormid nagu ZADS artikli 53 lõike 1 punkt 3 koostoimes artikli 47 lõike 1 punktiga 5, kui viimati nimetatud õigusnormid näevad lisaks sama teo eest juba määratud sanktsioonile kohustuslikus korras ette loa tähtajatu ja ajaliselt piiramatult kehtetuks tunnistamise?

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Saksamaa) 24. detsembril 2021 – TE, RU, kelle seaduslik esindaja on TE versus Stadt Frankfurt am Main

(Kohtuasi C-829/21)

(2022/C 138/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: TE, RU, kelle seaduslik esindaja on TE

Vastustaja: Stadt Frankfurt am Main

Eelotsuse küsimused

1. Kas välismaalaste elamist, töötamist ja integratsiooni Saksamaa Liitvabariigi territooriumil käsitleva seaduse (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (Aufenthaltsgesetz), edaspidi „AufenthG“) § 38a lõige 1, mida tuleb riigisisese õiguse järgi tõlgendada nii, et teise liikmesriiki suundunud pikaajalisel elanikul peab ka tema elamisloa pikendamise ajal olema pikaajalise elaniku staatus esimeses liikmesriigis, on kooskõlas direktiivi 2003/109/EÜ⁽¹⁾ artikliga 14 ja sellele artiklile järgnevate artiklitega, mis sätestavad vaid seda, et pikaajalisel elanikul on õigus elada muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus talle anti pikaajalise elaniku staatus, kauem kui kolm kuud, tingimused et direktiivi III peatükis sätestatud muud tingimused on täidetud?
2. Kas direktiivi 2003/109/EÜ artikkel 14 ja sellele artiklile järgnevad artiklid lubavad migratsiooniametil, kes vaatab läbi AufenthG § 38a lõike 1 kohaselt esitatud pikendamistaotlust, teha olukorras, kus muud tingimused elamisloa tähtajaliseks pikendamiseks on täidetud ning eelkõige on välismaalasel kindel ja korrapärane sissetulek, välismaalase kahjuks järeldust, et pärast teise liikmesriiki suundumist on välismaalane asjaomase staatuse esimeses liikmesriigis direktiivi 2003/109/EÜ artikli 9 lõike 4 teise lõigu kohaselt kaotanud? Kas pikendamistaotluse kohta otsuse tegemise seisukohast on määravaks kuupäevaks migratsiooni ameti ja/või kohtu viimase otsuse kuupäev?
3. Kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas pikaajaline elanik peab tõendama, et ta ei ole talle esimeses liikmesriigis antud pikaajalise elaniku staatust kaotanud?

Kui vastus on eitav: kas liikmesriigi kohtul või liikmesriigi asutusel on õigus kontrollida, kas pikaajalisele elanikule antud tähtajatu elamisloa on kehtivuse kaotanud, või oleks see vastuolus asutuste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttega, mis on sätestatud liidu õiguses?